

**POLOČAS NÁVRATU
(RETURN HALFTIME)**

by

Jan Gogola ml. a Jan Hanák

Autor: Jan Gogola ml. a Jan Hanák
Režisér: Jan Gogola ml. a Jan Hanák
Redaktor / Dramaturg: Lenka Svobodová
Zvuková a technická realizace: Jan Hanák a Roma Špála
Stopáž v minutách: 28:34
Název stanice, která pořad odvysílala: Český rozhlas Dvojka
Překladatel: Hana Rausová

Author: Jan Gogola ml. a Jan Hanák
Direction: Jan Gogola ml. a Jan Hanák
Dramaturge: Lenka Svobodová
Sound and technical execution: Jan Hanák a Roma Špála
Footage: 28:34
Station: Czech Radio Dvojka
Translator: Hana Rausová

SYNOPSIS

Poločas návratu

„Pak druhý den mně Hanka řekla, že je těhotná. Nebyl jsem z toho nadšenější. - A cos mně odpověděl na to: 'Tak to je v prdeli.'“ Poznávají mladí manželé Vašek a Hanka ve třetím dílu série Poločasy. Mezní partnerské situace jako příležitost k úvaze nad tím, jestli dokážeme skloubit víru v sebe s vírou v to, co nás přesahuje. Jak být v dnešní tekuté době spolu? Kněz Honza zve Honzu volnomyšlenkáře na návštěvu k lidem, jejichž životní příběhy jsou svědectvím zápasu o štěstí mezi světem osobním a nadosobním. Návštěva třetí: Poločas návratu.

Return Halftime

"Then the next day, Hanka told me that she's pregnant. I wasn't thrilled. - And how did you respond to me? - Well, we're screwed", remarks young couple Vasek and Hanka in a situational consideration, which is the third episode of the series named Polocasy (Halftime). Boundary partner situations such as the opportunity to think about whether we can intertwine faith in ourselves with faith in that which transcends us. Priest Honza invites free thinker Honza to visit people whose life stories are proof of the struggle for happiness in your personal and non-personal life. How can we be together in today's fluid culture?

ohlášení:

Poločasy. Jak být v dnešní tekuté době spolu. Kněz Honza zve Honzu volnomyšlenkáře k lidem, jejichž životní příběhy jsou svědectvím zápasu o štěstí mezi světem osobním a nadosobním. Návštěva třetí: Poločas návratu.

Schodiště, kroky. Chodba bytu.

H- Nazdar hani, nazdar vašku. Čau.

G – Dobrý večer.

H + V – Čau.

H – Jenda Gogola, Vašek Laub.

H – Jenda, Hanka.

H – Nazdar.

E – Mami.

H - Jak je? Co?

Ha – Ona je teď doma, protože je trošku nachlazená a není ve školce, takže má strašně moc energie. *Smích. Interiér bytu.*

E – Chceš čeba pití?

G – No pití já si dám.

Ha – Evi!

G + H – Na kuráž.

Cinknutí skleniček.

H – Hani ty si nedáš, že? Ty kojíš.

Ha – Já budu teď kojit zrovna. Takže určitě si nedám. Pokud ho Evička nevzbudí, tak třeba za chvíli. Já za chvíli přijdu.

V – No tak my jsme se poznali asi rok a $\frac{3}{4}$ před svatbou. Tak to jsme se poznali v kostele. Ona začala chodit do sboru, který jsem vedl.

V podkresu hudba z kostela.

V - Že by to zajiskřilo, to ne.

V druhém plánu žvatlá Evička.

Introduction:

Halftimes. How to be together in today's fluid times. Priest Honza invites free thinker Honza to meet people whose life stories are proof of the struggle for happiness between personal and beyond personal life.

Third visit: Halftime Return.

Stairs, steps. Apartment hallway.

H- Hi Hani, hey Vašku. Hi.

G – Good evening.

H + V – Hey.

H – Jenda Gogola, Vašek Laub.

H – Jenda, Hanka.

H – Hello.

E – Mom.

H – How are you?

Ha – She's at home right now because she's a little sick. She's not at preschool so she has a lot of energy. *Laughter. Apartment interior.*

E – Would you like something to drink?

G – Yeah, I'll have something to drink.

Ha – Evi!

G + H – For courage.

Clinging of glasses.

H – Hani, you won't have any, right? You're breast feeding.

Ha – I'm going to feed her right now actually. So I definitely won't have any. If Evička doesn't wake him up, then maybe in a little while. I'll be back in a little bit.

V – So we met about three quarters of a year before the wedding. We met at church. She started attending the church that I was leading.

Church music in the background.

V – There weren't any sparks or anything.

Evička mumbling in the background.

V - Spíš, že si ráda vykládala, po sboru se občas zdržela s ostatními, až po pár měsících, co jsme si takto začali vykládat, tak jsme spolu začali chodit nebo trávit víc času. Tak byla pěkná.

V – Zpívá a hraje v kostele náboženskou píseň v angličtině. Píseň doznívá pod následující výpovědí.

Byt.

V – Ona mně třeba vykládala, že má vztah tam a tam, během toho vztahu, jsem zjistil, že nemá problém mít ještě krátkodobé vzplanutí někde.

Konec písně v podkresu.

V - A to jsem byl zaražený, protože jsem tím pádem věděl, do čeho šlapu. Ale chtěl jsem si tím dokázat, že se to dá pozměnit. Viděl jsem od rodiny, od přátel, že mi to nepřejí a tím pádem jsem se je snažil od sebe odhánět ty jejich názory, protože nikdy bych nešel do vztahu na doporučení. Chtěl jsem dokázat, že v ní, i když je taková a maková, že uvnitř je to obyčejná holka, která brečí a před ostatníma si hraje na drsnou a... Nevím, jestli jsem bral ten začátek jako takový experiment.

V druhém plánu ruchy do stolu bouchající Evičky a její žvatlání.

V - Spravoval jsem například garnýž, ona přišla, mně pomoc, zazvonila a byla namalovaná a oblečená jako bychom měli jít někam na koncert nebo do divadla. A já na ni koukal, jestli to myslí vážně. Jako na to zapomeň. Pak jsme vyrazili někam na víkend a tam se mně líbila, že byla taková, jako normálně. Učesaná jako školačka a né že tak dbá na ten zevnějšek.

Ha – Evčo, tady máš tyčinky. Vem si to do ruky. Evčo, tady máš bordel. Běž.

V – Pro mě bylo cílem, že jsem přivedl Hanku k Honzovi.

V druhém plánu žvatlání a bouchání Evičky, domlouvání Hanky Evičce.

V - Třeba na zpověď. Věděl jsem, že mám skvělého zpovědníka a Hanka to znala tak, že šla ke zpovědi samozřejmě pravidelněji než já, ale to jsem chtěl, aby poznala, že...

Ha - ...že to není tak jednoduché. *Smích.*

V - ...že je to víc. No né jednoduchý. Není to jednoduchý, ale daleko víc to člověka osloví.

V – It was more that she liked to chat, after church she would sometimes stay behind with the others, but it wasn't until a couple of months later that we started chatting and started dating and spending more time together. She was very pretty.

V – Singing and playing a Christian song at church in English. The song starts to fade with the following dialogue.

Apartment.

V – She used to tell me that she has a relationship here and there, and during the relationship I discovered that she doesn't have a problem with a short term fling somewhere.

Song in the background ends.

V – I was taken aback, because that meant that I knew what I was getting into. And I wanted to prove to myself, that I can change that. I saw that my friends and family didn't root for me so I tried to fend off their opinions, because I would never start a relationship based on a recommendation. I wanted to prove that she might be sort of crazy, but she's an ordinary girl who cries even though she pretends to be tough in front of others... I don't know, maybe I treated the beginning as a sort of experiment.

Evička hitting the table and making noise, mumbling.

V – For example, I was fixing a curtain rod, she came over to help me, she rang the door bell and had make up on and was dressed as if we were going to go out to the theater or to a concert. And I looked at her, like, is she serious? Forget it. Then we went away for the weekend and I liked her there, that she was sort of normal. Her hair was brushed like a school girl's and it wasn't like she cared so much about her appearance.

Ha – Evčo, here are your crackers. Hold onto them. Evčo, it's a mess here. Go.

V – For me, the goal was to bring Hanka to Honza.

Evička's mumbling and banging , Hanka telling off to Evička.

V – For confession for example. I knew that I had a great confessor and Hanka did it the way that she went to confession more frequently than me and I wanted her to know...

Ha -- ...that it's not that easy. *Laughter.*

V -- ...That it's more. Not easy. It's not easy, but it speaks to you much more.

E – Dost!

V – Hanka říkala, jaký jsem byl hroznej a všechno.

Ha – Jakej hroznej.

V – Něčím jsem tě přece musel okouzlit.

Ha – Já jsem jenom řekla, jak jsi vypadal na první pohled, a že o vzhledu to nebylo. *Smích.*

V – To se mně na Haničce právě líbí a teď nekecám, to jsem se možná rozmluvil, že je tady ona. To se mně na Haničce líbilo, že měla smysl pro oblékání. Nemusely to být značkové hadry, ale věděla, to se mně na ní líbilo, že mě uměla obléknout. To беру jako plus, možná takové povrchní...

H – To bylo jediné plus, co jsi o mně řekl tady za celou dobu, že. *Smích.*

G – Né.

Ha - Né, ještě dvě tam možná byly. *Smích.*

G – A ten rozdíl v tom oblékání...

V – Já jsem šel rovnou do trenek...

Ha – I doteďka.

G – Jaký byl rozdíl v tom oblékání před a potom?

Ha – Když jsem se s ním seznámila, tak měl fusky vytažený do půlky lýtek, hroznou mikinu sepranou, kterou teď naštěstí nosí už jenom do práce a kostkované kraťase, které jsem pak pochopila, že byly outdoorový, že jako byl dost dobrý. Na první pohled teda a ještě v tom dešti ty zplihlý vlasy...

V – Kdyby potkala tebe nebo tebe, tak u tebe by řekla pěkná košile, možná že ty barvy by všechny neseseděly...

Ha – Prosím tě, Honzovi sedí vždycky všechno.

V – *Smích.* Jasně.

Ha – Mně se líbilo, že něco dokáže. Že vede sbor, že dovede něco zorganizovat. Že to není ten typ... Vem si Honzíčka na chvíli.

Honzík pláče. V podkresu začíná z kostela znít klavír.

E – Enough!

V – Hanka said, that I was terrible and all.

Ha – So terrible.

V – But I must have done something to charm you.

Ha – I just said what you looked like at first glance, and that it wasn't about your appearance. *Laughter.*

V – That's what I like about Hanička, and I'm not kidding now, maybe I just started talking a lot because she's here. That's what I liked about Hanička, that she had a great sense of fashion. It didn't have to be designer clothes, but what I liked was that she knew how to dress. I take it as a plus, even though maybe it's a little superficial...

H – That's the only plus you've said here about me this whole time, isn't it. *Laughter.*

G – No.

Ha – No, maybe there were another two there. *Laughter.*

G – And the difference in dressing...

V – I went directly down to the underwear...

Ha – Even now.

G – What was the difference in your outfits between now and then?

Ha – When I met him, he had his socks pulled up halfway up his calves, a horrible over-washed sweatshirt which he luckily only wears to work now, and checkered shorts, that I later discovered were for outdoor activities, so yeah, great. So at first glance, and also the flat hair in the rain...

V – If she met you or you, she would tell you you have a nice shirt, maybe the colors don't all go together...

Ha – Oh please, Honza always looks good in everything.

V – *Laughter.* Of course.

Ha – I liked that he could achieve something. That he's leading a church, that he can organize something. That he isn't the type... Take Honziček for a little while.

Honzík crying. Church piano begins to play in the background.

Ha – Že prostě něco dokáže. Nemám ráda vedle sebe partnery, kteří když řeknu půjdeme doprava, tak řeknou ano, půjdeme doprava. Že má svůj názor, že si ho dokáže prosadit a že je svůj. To se mně na něm líbilo. A taky se mně líbilo, jak hraje na klavír, no.

V anglicky zpívá a hraje v kostele na klavír.

Bouchanec v bytě.

Ha – Evčo, prosím, nezlob!

V – Je to pravda. Co jsme brali jako zpověď?

Ha – Ale to je jedno. Evo...

V – Já jsem u zpovědi nebyl. Od té doby.

Ha – Já vím, že jsi nebyl.

V – Ani před tou dobou.

Ha – A ani to neplánuje.

V – Ani před tou dobou.

Ha – Já to vím. Měli jsme jít spolu, já jsem na tebe čekala a nakonec jsem šla sama, protože ty jsi řekl, že nemáš čas nebo co.

V druhém plánu citoslovce Honzíka.

G – A jak došlo k tomu vzdání se tomu kostelu, u Vaška?

Ha – No tím, že si našel tu slečnu, která taky chodila do kostela. A prostě prosil Boha, aby mu pomohl rozhodnout, ke které se má vrátit a Bůh mu druhý den oznámil nebo spíš já, že jsem těhotná a on se rozhodl pro tu druhou. A tím skončil vztah s Bohem podle mě u něho, že mu poradil špatně. V - Nasral mě.

H – Cože?

Ha – Nasral ho tenkrát, říká. Takže asi tak. Né, to bylo postupně, Vašek byl vždycky rebel a měl svůj názor na spoustu věcí a má doteď...

V - Tenkrát už jsem měl několik měsíců vztah jinde. A já jsem právě tenkrát chtěl, aby... Né, aby mně Bůh ukázal cestu...

Ha – To jsi říkal.

Ha – Basically that he can achieve something. I don't like having a partner next to me who, when I say let's go right, says ok we'll go right. I like that he has his own opinion, that he can push his opinion and that he's his own. I liked that. And I also liked the way he plays the piano.

English song being sung and played on the piano at church.

Noise at the apartment.

Ha – Evčo, please, don't be naughty!

V – It's true. What did we take as confession?

Ha – It doesn't matter, Eva...

V – I haven't been to confession. Since then.

Ha – I know that you haven't.

V – Or before that time.

Ha – And he's not planning to go either.

V – Not even before then.

Ha – I know it. We were supposed to go together, I waited for you but then eventually I went alone, because you said you didn't have time or something.

Honzík's interjection in the background.

G – And how did the distancing from church happen for Vašek?

Ha – By meeting that girl, that also went to church. And he basically begged God to help him choose which one to return to and God, or more like I, announced to him the next day that I'm pregnant and he chose the other one. And that's how, in my opinion, his relationship with God ended, because he gave him bad advice.

V – He pissed me off.

H – What?

Ha – He says he pissed him off back then. So that's how it is. No, it was gradual. Vašek was always a rebel and had his own opinion, he still does now too...

V – At the time I already had another relationship somewhere else for a couple months. And I wanted... not that I wanted God to show me the way...

Ha – That's what you said.

V – Né, že toto toto prosím prosím, ať to nějak vyřeší, ale já jsem věřil, že se něco stane nebo tak.

Poklepávání ruky Vaška či Hanky na zadek Honzíka, které průběžně prochází v druhém plánu až do konce dílu.

Ha – Taky se stalo.

V – Jo, ale já jsem myslel...

Ha – Něco jiného, že.

V – No tak tenkrát jasně. Pak druhý den mně Hanka řekla, že je to, že je těhotná. Nebyl jsem z toho nadšenej. Kde je ta radost, když člověk touží po tom dítěti. Já jsem věděl, že mně to úplně bije...

Ha – A cos mně taky odpověděl na to... První, co bylo: „Tak to je v prdeli.“

V – „Tak to je v prdeli.“

Ha – A já na něho takto koukám a říkám: „Cože?“

V – Přitom ona nevěděla nic o mně.

Ha – Já jsem něco tušila, že není něco v pohodě, vždyť jsem ti to říkala. Ale netušila jsem, že je to až tak.

V – Já jsem to svedl na to, že jsem to teď nečekal a že je to pro mě překvapení.

Ha – To bylo večer, polospánek, myslela jsem, že se mu něco zdálo...

Plačtivé zavísknutí Honzíka.

Ha - ...no jo Honzíčku, tobě se to taky nelíbí to téma, že jo.

Hudba s popěvkem bez textu v kostele. Více hlasů, dominuje Vašek, hudba doznívá pod další replikou.

Byť.

H – Já moc nerozumím tomu tvému naštvání na Boha.

V - Já se spíš cítím tak černý, že co nejdál od tama.

G – Jo takhle.

V – Asi tak.

G – Možná je to o to větší důvod tam jít?

V – Not that please let this happen or solve it somehow, but I believed that something would happen, or something like that.

Hanka or Vašek patting Honzík's butt, which continues until the end of the episode.

Ha – And it happened.

V – Yeah, but I meant...

Ha – Something else, right.

V – Well back then, of course. Then the next day, Hanka told me that she's pregnant. I wasn't thrilled. Where was the joy when someone is longing for a child. I knew that it was destroying me...

Ha – And how you responded to me... First it was, "Well we're screwed."

V – "We're screwed."

Ha – And I just looked at him and said "What?"

V – And she didn't know anything about me.

Ha – I suspected something, that something isn't right, I told you that. But I didn't know the extent of it.

V – I blamed it on the fact that I wasn't expecting it and that it was a surprise for me.

Ha – It was evening, we were kind of half asleep, and I thought he was dreaming or something... *Honzík crying and screaming.*

Ha - ...yeah Honzíčku, you don't like this topic either, do you.

Music with voices singing a melody at church. More voices, Vašek's being dominant, the music begins to fade with the next segment.

Apartment.

H – I don't really understand your anger at God.

V - It's more that I feel sort of black, and want to be as far as possible.

G – Oh ok.

V – Something like that.

G – Maybe that's a bigger reason to go there?

V – Každý by to bral právě jako důvod ke zpovědi: „Měl bys tam jít, protože když tam nepůjdeš, tak se tomu budeš čím dál víc vzdalovat.“ Tak to já zas tak daleko nepůjdu, ale...

H – Ty se bojíš?

V – Nebojím se, ale...

Ha – On toho nelituje.

V – Já v sobě nemám... Je pravda, že asi v sobě nemám tu víru.

Ha – Nech to v jednom Evičko.

V – Až v sobě ucítím... Možná až poznám, že mám třeba rakovinu, tak většinou, když teče do bot...

Ha – Ježkovy oči.

V – Tak teprve potom se sebou něco...

G – A je něco, co nahradilo ten kostel nebo toho Boha?

V – Jestli je něco, co to nahradilo?

Ha – Evi... Takto budeš mít mokré ručičky.

E – Nebudu.

V - Nepotřeboval jsem náhradu. Jako za Boha náhradu? Ne... To, že se nemodlím, přiznám se, že se nemodlím. A jestli Bůh vymizel z mého života.... Dá se říct asi...

Ha – Ne...

V – Asi jsem si k němu uzavřel cestu.

Ha – Máš ho někde v pozadí...

V – Mám ho v pozadí...

Ha – A když je nejhůř, tak si na něho vždycky vzpomeneš. Svým způsobem máš to pořád v sobě. To bys už do toho kostela nešel. A Evičku bys mně nepomáhal vést k Bohu a v noci večer by ses s ní nemodlil a ani před jídlem.

V – Everyone would take it as a reason to go to confession: “You should go there, because if you don’t, you’ll just get further and further away.” It’s not like I’ll get that far away, but...

H – Are you scared?

V – I’m not scared, but...

Ha – He doesn’t regret it.

V – I just don’t have in myself... I just don’t have the faith inside me.

Ha – Leave it in there, Evičko.

V – When I start feeling it in me... Maybe if I find out that I have cancer, for example, usually when you’re in a bad spot...

Ha – Oh my goodness.

V – Only then will I do something with me...

G – And is there something that replaced church, or God?

V – If there’s something that replaced it?

Ha – Evi... You’ll have wet hands if you do that.

E – No, I won’t.

V – I didn’t need a replacement. Like a replacement for God? No... the fact that I don’t pray, I’ll admit that I don’t pray. And if God disappeared from my life... I guess you can say that...

Ha – No...

V – I probably closed the doors to him.

Ha – You have him somewhere in the background...

V – I have him in the background...

Ha – And when times are bad you always remember him. In a sense you still have it in you. You wouldn’t go to church again. And you wouldn’t help me lead Evička to God, and you wouldn’t pray with her in the evenings, not even before a meal.

V – Nejsem proti němu.

Ha – No tak vidíš.

V – Víím, že je, ale vnímám si ho podle sebe.

Ha – No.

V - Řeknu to jinak, nepotřebuji kvůli němu ten kostel nebo modlitbu. Myslím, že se s ním dá, aniž bych to já tušil nebo věděl, jsem s ním v kontaktu v myšlenkách nebo něco... Ale...

Ha – Zazpíváš si ty křesťanské písničky. A taky se tam u toho modlíš přece...

V – To je jasný, ale... Ale to nemusí být vůbec písnička, nemusí být vůbec křesťanská. Ten Bůh je v každé hudbě. Jsou to nějaké kmitočty, vibrace něco, co dohromady tvoří krásu. Není to něco, že si řeknu, to je nádherný a teď si na to šáhnu. Stejně člověk vnímá krajinu.

Začátek hudby z kostela v druhém plánu.

V - Nesáhne si na tu trávu, na ten kopec, to je nádherný. Není, to je nádherné celkově. A v tom je ta Boží přítomnost...

V hraje na klavír v kostele a zpívá, posléze se k němu přidává ženský hlas.

Jsi tolik tichá v korytě řeky.

Jsi tolik tichá pod doteky, mízo země.

Jsi tolik tichá na nožkách jepic.

Stejně tak málo, jako i nejmíc, všechno se mění.

Píseň končí pod následující výpovědí.

Byt.

V – Modlitby, které se bojím, je „Věřím v Boha.“, protože tam říkám si vždycky, kecám.

Konec písně v kostele.

Byt.

Ha – Já chci křtít to dítě. Jestli máš jiný názor, mě to nezajímá jako. On se mě ptal: „Je to potřeba?“. Já mu říkám, mě to nezajímá ten tvůj názor, já to chci a Honzík taky.

Kostel.

H – Takže Václave, Hanko, jaké jméno jste se rozhodli svému synovi dát?

V - Jan Tomáš.

V – I'm not against him.

Ha – Ok so there you go.

V – I know that he exists, but I just perceive him in my own way.

Ha – Ok.

V – I'll say it differently, I don't need the church or prayer because of him. I think you can be, without even knowing it, I'm in contact with him in my thoughts or something... But...

Ha – You sing those Christian songs. And you pray when you do that...

V – Obviously, but... But it doesn't have to be a song at all, and it doesn't have to be a Christian one. God is in all music. It's some kind of frequencies, and vibrations, that create beauty together. It's not like I'll say, that's beautiful and now I'll reach out to it. It's how you view a landscape too.

Beginning of music in the background.

V – He won't touch the grass, the hill, that's beautiful. No, it's beautiful as a whole. And that's where God's presence is...

V plays the piano at church and sings, a female voice joins in.

You're so quiet in the river's trough.

You're so quiet underneath the touch, sap of the earth.

You are so quiet on the feet of mayfly.

Just as much, as much as most, everything changes.

The song ends as the following segment begins.

Apartment.

V – The prayer that I'm afraid of, is "I believe in God", because that's when I say to myself that I'm kidding.

Church song ends.

Apartment.

Ha – I want to baptize the child. If you have a different opinion, I don't really care. He asked me, "Is it necessary?" I told him I don't care about his opinion, I want it and Honzík does too.

The church

H – So Václav, Hanka, what name did you choose to give your son?

V - Jan Tomáš.

H – Jan Tomáš. Co pro Jana Tomáše v této chvíli od církve žádáte?

V – Křest.

H – Chcete, aby byl pokřtěný. Moc dobře víte, že tím oba dva na sebe berete každý po svém, oba dva, povinnost, že ho budete vést k Bohu.

Byt.

H – Máš něco proti mně, Vašku?

V – Honzo, nemám proti tobě nic. Já vím, že tě nekontaktuji...

Ha – Teď něco přijde, že Honzíčku.

V – Poznal jsem na tobě, že víš, že jsem hloupej.

H – A když jsi tehdy řešil, že chceš odejít, tak jsi za mnou přišel a trvalo to dost dlouho ten hovor. Víم přesně, kde byl.

V – Víš přesně, kde byl?

H – Ano, byl v autě.

V – Mluvil jsi o tom stroji, stromě. To si pamatuji...

H – Bylo to vedle židenického kostela v parku v autě. A to jsi ještě přišel. To jsi měl v té době pocit, že tě považují za hloupého?

V – To nebylo nic, to je moje blbost... Proč jsem šel tenkrát za tebou?

H – Ses ptal Boha kudy dál, ale ses vlastně neptal. Tys chtěl slyšet jednu odpověď a když přišla jiná, tak jsi ji nehodlal přijmout. Tak jsem měl ten pocit podobný z toho tenkrát....

V – Ale tos mně řekl možná až ty. Protože já jsem do té doby neuvažoval, že by to byla odpověď od Boha. Tos mně možná řekl až v tom autě. A tys říkal: „A nemyslíš, že tenkrát ti to nějak usnadnil či tak něco.“

H – Protože jsi říkal, že jsi hledal odpověď na otázku, kam máš jít a vrátíš se domů a zjistíš, že tvoje žena je těhotná a čekáte dítě, tak to je silný argument, že jo.

Ha a V – Tak tys v listopadu, a v březnu, únor, březen...

Ha - 27. listopadu..., jsi odešel na dobro. Sbalil sis kufry a šel jsi pryč.

Kostel.

H – Jan Tomáš. What do you ask the church for Jan Tomáš at this moment?

V – Baptism.

H – You want him to be baptized. You know very well that through that you each individually take on the responsibility of leading him to God.

Apartment.

H – Do you have something against me, Vašek?

V – Honza, I don't have anything against you. I know I don't really contact you...

Ha – Something is going to come now, right Honzíček.

V – I saw it in you, that you know that I'm stupid.

H – And when you were dealing with the fact that you want to leave back then, you came to me and it was a pretty long conversation. I know exactly where it was.

V – You know exactly where it was?

H – Yes, it was in the car.

V – You spoke about the machine, the tree. I remember that...

H – It was next to the Židenice church in the park, in the car. And you came to me. Did you have the feeling back then, that I thought you were stupid?

V – It was nothing, it's my fault... Why did I come to you that time?

H – You asked God which way to go next, but you didn't really ask. You wanted to hear one answer, and when a different one came, you didn't want to accept it. That's kind of the feeling I got that time...

V – But I think you were the one who told me that. Because at the time, I didn't think that it was an answer from God. Maybe you only said that to me in the car. And you said: "Don't you think that back then he made it easier for you or something."

H – Because you said you were looking for an answer to the question of where you should go, and you come back home and find out that your wife is pregnant and you're going to have a baby, that's a strong argument, isn't it.

Ha a V – So you left in November and in March, February, March...

Ha – November 27th... you left for good. You packed your bags and left.

Church.

H – Jak jsem říkal, že život je radost i bolest a patří to k sobě. Tak jistou bolest působí i to, když člověk nahlédne do vlastního nitra. A vidí tam i ty démony. Teď nám liturgie nabízí tu chvíli ticha, abychom ty démony, ty běsy, ty svoje marnivosti, prostě hříchy, abychom je Bohu dali, protože on je chce nést, abychom byli svobodní. Tak vás k tomu zvu.

Do ticha kostela se ozývá plačtivé vískání Honzíka.

Byt.

G – Mě vlastně na té věc zajímá i to, jestli víra a Bůh může pomoci lidem řešit lépe ty problémy.

V – Jo, jako jestli má výhodu být věřící? Tak v těchto věcech myslím, že ne. Pro mé rozhodnutí to nehrálo... Já už jsem se toho v tom manželství, v tom momentě, nebál. To jsem bral jako něco, co bylo a už není.

G – Nebál ses toho rozhodnutí odejít.

Ha – Jo.

V – No?

Ha – Tys to tak řekl. Že prostě to manželství pro tebe už skončilo a tys měl už svůj život a v tom novém životě sis dělal, cos chtěl.

V – Já jsem prostě cítil to, že tady jsem špatně.

Ha – Já jako když se to stalo, tak já se víc k tomu Bohu upnula a víc jsem se to snažila řešit. Já si říkala, že třeba teď to dokážeme překonat a že za těch deset let bysme to třeba nedokázali překonat. Proto dal Bůh teď, že jsme ještě mladí a máme to dítě, které nás může spojit. Proto jsem žila v tom, že to přece nemůže dopadnout tak špatně a vlastně to dopadlo tak, že nakonec dva měsíce jsme byli od sebe úplně a pak jsme se k sobě začali postupně částečně vracet.

V – Přišlo, že mám přijít podepsat, že souhlasím s rozvodovým řízením a tím, že to jako kdyby odfajfk... ,podepíšu, tak tím pádem s tím jako kdyby souhlasím...

Ha - ...a rozjíždí se to.

V - ...a rozjíždí se to. Předtím byl ještě nějaké podpis, jestli jsem proti tomu, to jsem řekl: „Ne ne ne.“, že nechci dělat nějaké problémy, tak to jsem podepsal. Ale potom to další, tak to nebylo, že bych se toho najednou bál, ale já jsem tam šel a šel jsem tam s takovým úplně klidem, jako kdybych šel podepsat stavební spoření. To mně přišlo, že to manželství se přece nerozbíjí tím způsobem, že člověk přijde a dá tam svůj podpis a nashle.

Kostel, žalm.

H – Like I said, life is joy and pain, and the two belong together. The same pain is caused when a person looks into his own depths. And he sees the demons there too. That's when liturgy offers us a moment of silence, so that we can give our demons, monsters, vanity, basically sins, to God, because he wants to carry them so that we can be free. I invite you to do that.

A teary scream from Honzík breaks the silence at the church.

Apartment.

G – What I'm actually interested in, is whether faith and God can actually help people deal with these problems better.

V – Oh like if it's an advantage being a believer? In these things, I don't think so. It didn't play a role in my decision... I wasn't afraid of it in the marriage at that moment anymore. I just took it as something that was and isn't anymore.

G – You weren't afraid of the decision to leave.

Ha – Yes.

V – Yeah?

Ha – That's how you said it. That the marriage just ended for you and you had a new life and in that new life you did whatever you wanted.

V – I just felt that it wasn't right being here.

Ha – For me, when it happened, I moved closer to God and tried to deal with it more. I kept telling myself that maybe we'll be able to overcome it right now and in ten years or so we wouldn't be able to. That's why God gave it to us now, that we're still young and have a child that can bind us together. That's why I lived under the impression that it can't end that badly and in the end we were apart for two months and then we started coming back together gradually.

V – I got news that I was supposed to go and sign that I agree with the divorce and that as if I ticked it off ... I'll sign, which will mean that I agree with it...

Ha - ...and it's starting.

V - ...and it's starting. Before that there was some signature, whether I was against it, and I said: "No, no, no." I didn't want to make any problems, so I signed it. But then another letter came, and it wasn't that I was scared all of a sudden, but I went there feeling completely calm, as if I were going to sign a loan. I just thought, a marriage isn't broken like this, when you come and sign your name somewhere and it's goodbye.

Kostel, žalm.

„Chválím Tě, že jsem vznikl tak podivuhodně. Chválím Tě, že jsem vznikl tak podivuhodně. Hospodine Ty mě zkoumáš a znáš, Ty víš, kdy sedám i když vstávám, poznáváš mé myšlenky i z dálky, ať jdu nebo ležím, Ty to určuješ. Všimáš si všech mých cest.“

Byt.

V – Tak jsem zavolał Hance, kde je, jestli se nemůžeme potkat a tím to začalo.

Ha – Že bys chtěl vidět Evičku.

V – Tak jsem se potkal, no a...

Ha – My jsme se scházeli, když ona měla, ta jeho úžasná slečna, když měla nějaké kroužky, tak to on mohl, tak jsme se setkávali.

V – Jo, jako na tajno.

Ha - To co dělal mně za zády, tak dělal jí za zády. A já se na to dívala z pohledu asi blbého teď, ale řikala jsem si dobře jí tak. Teď jí to vrátím, to, co dělala mně. Já jsem taky nic nevěděla, tak já jí to taky budu dělat. Přitom jsem věděla, že je to hnus, že mně to taky vadilo, když jsi to tak dělal, ale já v sobě měla to, že byla moje kamarádka, znala mě, já jsem jí našla práci, byla jsem s ní v jedné kanceláři a ona mně za zády dělala tohle. Tak, jsem se možná ani nechtěla k tomu Vaškovi vrátit, ale chtěla jsem jí ublížit, aby se cítila taky tak špatně, jak jsem se cítila. Přitom nikdy se nemohla cítit tak blbě jako já, protože ona to dítě neměla. Ona neměla manžela, ona...

V – Pravda je, že Hanička mě nechtěla. To je možná i to, co mě i lákalo k ní. Najednou to odmítání, co na začátku tam nebylo, že to byla snadná cesta k ní, tak teď to úplně snadná cesta nebyla. My jsme se jenom scházeli a já na ní pak poznal, že mě pořád chce. To bylo zase na těch očích vidět.

Ha - Tak ono je těžký říct ne, když máš dítě, které je na tebe strašně podobné a dívá se na tebe furt z postýlky. To je taky to, že Eva je jak kopie jeho. To je hrozný. *Smích.* Díky Bohu za to taky, že jsou na sebe tak podobní a že jsou hodně stejní...

V – Jo, hrálo tam velkou roli to dítě, to je jasný.

Ha – Samozřejmě, jinak by mě asi nelákalo se k němu vrátit. Proč se vracet k takovému člověku, který udělal tohle.

Church, a psalm.

“I praise you because I’m fearfully and wonderfully made. You have searched me and you know me. You know when I sit and when I rise, you perceive my thoughts from afar, You discern my going out and my lying down, You are familiar with all my ways.”

Apartment.

V – So I called Hanka, asked her where she is and if we could meet up, and that’s how it started.

Ha – That you wanted to see Evička.

V – So we met, and ...

Ha – We used to meet when she, his amazing girl, had some activities, so then he was able to and we would meet.

V – Yeah, kind of in secret.

Ha – What he did to me behind my back, he was doing behind her back. And I was probably looking at it from the point of view of an idiot, but I thought, serves her right. Now I’ll give back to her what she did to me. I didn’t know anything either, so I’ll do it to her too. Even though I knew that it was disgusting, that it bothered me too when he did it to me, but I had it in me that she was my friend, she knew me, that I found her a job, we worked in the same office and she did this to me behind my back. Maybe I didn’t even want to go back to Vašek as much as I wanted to hurt her, so that she would feel as bad as I did. Although she could never feel as bad as I did, because she didn’t have a child. She didn’t have a husband, she...

V – It’s true that Hanička didn’t want me. Maybe that’s what attracted me to her. All of a sudden being rejected, which wasn’t there at the beginning, it was easy getting to her at the beginning, and now it wasn’t easy getting to her. We would just meet up and then I saw in her that she still wanted me. I could see it in her eyes.

Ha – Well, it’s hard to say no, when you have a child that looks so much like you and is constantly looking at you from its crib. That’s the thing too, that Eva is his exact copy. It’s terrible. *Laughter.* Thank God for it, that they are so similar and that they look so much alike...

V – Yeah, the child played a big role, of course.

Ha – Of course, otherwise I probably wouldn’t be inclined to return to him. Why go back to a person who did this.

V – Tady jsme vůbec nebrali to, jestli jsme sezdaní v kostele...

Ha - ...tady jsem spíš dívala na to, že nechci brát Evičce jejího pravého tatínka, aby ji vychovával někdo jiný, cizí. Kdybych si já někoho našla, tak aby neříkala někomu jinému tati, když její vlastní otec začal jevit trochu zájem o to, o ni, když předtím o ni zájem neměl.

G – Odpuštění tě nenapadlo?

Ha – Jako jemu odpustit? Postupně to šlo. To šlo postupně, to nejde hned.

V – Proč?

G – Proč odpouštět?

V – No. Proč by mělo člověka napadnout odpouštění. Když začnu člověka přijímat, tak to neznámá, že mu chci odpustit.

Ha – Né, že já přece nemůžu... Postupně tomu člověku po tom všem, co mně udělal, ze dne na den: „Dobře, odpustila jsem ti.“ Časem to šlo, ale ze začátku jsem v sobě měla tu bolest velkou, co mně ten člověk způsobil. A ta bolest se pak dává trochu do pozadí a kdybych mu neodpustila, tak s tím člověkem nemůžu nyní žít. Postupně jsem mu odpustila. Mám to v sobě, že mě jako kdyby zklamal to člověk furt bude někde mít. To nezmizí nikdy úplně tady tahle věc. Člověk to pořád bude mít v sobě a časem se to bude dávat pořád dál a dál a dál. Bylo to strašně těžký, když jsme se k sobě vrátili a začli jsme spolu bydlet a on se zpozdil o pět minut v uvozovkách jakože z práce. Co člověka napadne? Jestli zase není s nějakou jinou, jestli je s ňou? Jestli mně nelže. Všechno bylo postupně pro mě jednodušší a jednodušší. Teďka, jak Honzík, jak jsem byla těhotná s Honzou, to se mně zase všechno vrátilo. Já jsem si každý měsíc uvědomila, co bylo s Evičkou a co on mně udělal a jestli to neudělá znova.

Kostel.

H - Všemohoucí věčný Bože. Poslal jsi na svět vlastního syna, aby zničil moc ducha zla. A vyvedl nás z temnot do Tvého podivuhodného světla. Skzre něho Tě prosíme: vysvobod' také toto dítě, Jendu, z viny, která od počátku tíží lidské pokolení. Ať je chrámem Tvé slávy a Duch svatý ať v něm bydlí, na věky věků. Amen.

V – At that point we didn't even think about the fact that we were married at the church...

Ha - ... I looked more at the fact that I didn't want to take Evička's real dad away from her, I didn't want someone else raising her. So that if I found someone else, she wouldn't call that someone else dad, when her own dad started showing some interest in her, even though he had no interest in her before.

G – You didn't think about forgiveness?

Ha – You mean to forgive him? Gradually I thought about it. It went slowly, it doesn't just happen.

V – Why?

G – Why forgive?

V – Yeah. Why should you think about forgiveness. When I start accepting someone, it doesn't mean that I want to forgive him.

Ha – No, that I just can't... after everything that the person did to me, I can't just say from day to day: "Ok fine, I forgive you." Eventually I was able to do it, but at the beginning I had a lot of pain inside, pain from what that person did to me. Over time, the pain begins to fade into the background, and if I didn't forgive him, I wouldn't be able to live with him now. I gradually forgave him. It's still in me, that he sort of disappointed me, you'll always have that in you somehow. That doesn't disappear completely, something like this. You'll always have it in you but over time, you'll put it further and further behind you. It was very difficult, when we got back together and we started living together again, and he was so to say five minutes late from work. What does one think about? Whether he's with someone else, or with her? Whether he's lying. But gradually it was easier and easier for me. Then when Honzík came, when I was pregnant with Honza, it all came back. Every month I realized what was happening when I was pregnant with Evička and what he did to me, and whether he would do it to me again.

Church.

H - Almighty, eternal God. You sent your own son, so that he would destroy the power of the spirit of evil. And that he would lead us out of the darkness and into your marvelous light. Through him, we ask you, please save also this child, Jenda, from the guilt, that weighs down the generations from the beginning. Let him be a temple of your glory and let the Holy Spirit live in him, forever and ever, Amen.

Byt. Závěsknutí Honzika.

Ha – Měla jsem to furt v sobě, jsem s tím bojovala jako. Hrozně mně pomohl s malou, postaral se o ni, když jsem měla těžké chvíle, byl se mnou u porodu, nebylo to jednoduché, bylo to těžké, teďka mně pomáhá s Honzou, ale vždycky, když jde ven, tak si neodpustím tu svoji blbou poznámku, tu Vašek nemá rád: „A jdeš tam, kde říkáš? Nebo jdeš jinam?“ A furt to tam jak kdyby...

V – Kontrola musí být.

Ha – Jaká kontrola. Já se tě zeptám. Na rovinu. Ty mně řekneš: „Jdu si sednout s Pepíkem tam.“, a já řeknu: „Fakt?“.

V - „Dej mně ho k telefonu.“

Ha – Ano, to bylo ze začátku: „Dej mně ho k telefonu!“

V – MMSky, fotka.

Ha – Ano, bylo to tak.

V – Já jsem se tím bavil chvíli.

Ha – Chvilku, velkou chvíli.

V – Já už jsem pak byl před ostatními, že jsem takhle...

Ha – Ale nebylo to tak hrozný.

V – Jak ti říkali?

Ha – Stíhačko.

Va – Stíhačka, jo.

Ha – Jasně. Kdyby ti lidi věděli...

V – Oni věděli...

Ha – Ale nevěděli. To byli ti nevěřící z kost... , ti nevěřící z práce, kteří ti pomáhají dělat zástěrky na mě...

G – Nemá člověk věřit v toho druhého?

Ha – Ale když člověk ho takto zklame, tak to nejde hned, jako: „Dobrý, on se vrátil, tak je všechno úplně ok.“ A hned mu začít věřit? Tak je tady zdravý rozum, ne? To bych byla hodně naivní a blbá, ne? Tak jako sorry. Pokud si tím člověk neprojde, tak to nikdy nedokáže pochopit. Nikdy.

Apartment. Honzík screams .

Ha – I still had it in me, like I was fighting with it. He really helped me with the little one, he took care of her, when I had hard moments, he was with me during the birth, it wasn't easy, it was hard, he's helping me with Honza now, but whenever he goes out, I can't forgive myself the stupid comment, which Vašek doesn't like: "And are you going where you say you are? Or are you going somewhere else?" It's still sort of there...

V – She has to check.

Ha – What do you mean check. I just ask. Straight up. You say to me, "I'm gonna go out with Pepík" and I say "Really?"

V - "Let me speak to him on the phone."

Ha – Yes, at the beginning it was: "Let me speak to him on the phone!"

V – Text messages, photos.

Ha – Yes, that's how it was.

V – For a while, I thought it was entertaining.

Ha – For a little while, for a long while.

V – In front of others I looked like...

Ha – Oh it wasn't that bad.

V – What did they call you?

Ha – Nag.

Va – Nag, yeah.

Ha – Of course. If those people knew...

V – They knew...

Ha – No they didn't. They were the unbelievers from chur..., the unbelievers from work, who help you make cover ups at me...

G – Shouldn't you believe in the other person?

Ha – But when someone disappoints you like this, you can't immediately be like: "Great, he came back, everything is ok." And believe him right away? You have common sense, right? I'd be really stupid and naive to do that, right? I mean, sorry. If you don't experience it, you can't understand it. Never.

V – Ta důvěra tam bude až za pár let.

Ha – Ta důvěra už je teďka lepší.

V – Není.

Ha – Je teďka lepší, než byla.

V – Ale o takový milimetrík. To je vždycky o milimetrík.

Ha – To se nevrátí hned úplně.

V – Ale já s tím počítal, já jsem věděl, že to bude...

Ha – Ohřej trochu čaje, Vaši, on ščuká.

Zapnutí mikrovlnky.

Odhlášení

Poločas návratu. Třetí díl ze série Poločasy natočili Jan Hanák a Jan Gogola ml.
Dramaturgie Lenka Svobodová.

V – It'll take a couple years for the trust to be there.

Ha – The trust is already better now.

V – No it's not.

Ha – It's better now than it was before.

V – But about a millimeter better. It's always a millimeter.

Ha – It doesn't immediately come back fully.

V – But I counted on that happening, I knew that it would be...

Ha – Heat up some tea, Vaši.

Turns on the microwave..

Ending.

Halftime Return. Third episode from the series Halftimes, recorded by Jan Hanák and Jan Gogola ml. Direction Lenka Svobodová.